

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: Mgr. P. Ř., LL.M., narozený X, trvale bytem X,
zastoupený: JUDr. Ing. Miroslav Silovský, advokát se sídlem
Karlova 211/5, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, obor dopravy a silničního
hospodářství, IČ 70890366, se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00
Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 11.5.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.3.2022, č.j. PK-
DSH/464/22,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 11.5.2022 téhož dne doručenou soudu prostřednictvím datové schránky ve 23:53 hod. a následně k výzvě soudu doplněnou dne 8.6.2022 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9.3.2022 č.j. PK-

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

DSH/464/22, jehož kopie byla připojena, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků (dále jen **Magistrát** či **správní orgán I. stupně**), ze dne 23.11.2021 č.j.: MMP/387684/21, jímž byl žalobce uznán vinným z opakovaného spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o silničním provozu**), v souvislosti s opakovaným porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, dne 3.8.2021 a dne 8.8.2021, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 300 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 1 měsíce a zároveň mu byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

2. V žalobě se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9.3.2022 a upuštění od uloženého trestu, neboť dle něho bylo rozhodnutí o odvolání stíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, požadoval také náhradu nákladů řízení. Soustava měřicího zařízení v rozhodné době (tj. ve dnech 3.8.2021 a 8.8.2021) neodpovídala nárokům na kvalitu, která se na měřicí zařízení obdobného či stejného druhu vztahují, když soustava měřicího zařízení byla podrobena neodbornému zásahu ze strany neznámé osoby, proto předmětné měřicí zařízení nemohlo splňovat všechny zákonné požadavky, byť bylo měřeno v souladu se zákonem o metrologii. Dle názoru žalobce došlo v souvislosti s výše uvedeným na straně žalovaného k pochybení, když tento jeho námítky v odvolacím řízení označil za v plném rozsahu nedůvodné, na základě čehož odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí Magistrátu. Měřicí zařízení opravdu mělo platné ověření konkrétně na dobu do 20.5.2022, avšak toto ověření se zcela jistě nevztahovalo na úpravu (nebo opravu, či z jiného důvodu učiněný zásah) soustavy měřicího zařízení. Dále bylo uvedeno, že pakliže žalobce byl uznán vinným z opakovaného porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a z opakovaného naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, nezbyvá než takové rozhodnutí rozporovat, protože žalobcem vyslovená „opakovanost“ není postavena najisto, když v daném případě panují pochybnosti o kvalitě a funkčnosti měřicí soustavy, pročez se také dle názoru žalobce rozpadá závěr žalovaného o tom, že: *„V řízení provedené důkazy vytvořily dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, na které nablíženo jako na celek nemohou vést k jinému závěru, než že se odvolatel předmětných přestupků dopustil.“* Také bylo uvedeno, že žalobce ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně jednak uvedl důvody stran své neúčasti při nařízeném ústním jednání, které se konalo před správním orgánem I. stupně dne 16.11.2021, kdy uvedl, že s ohledem na pracovní důvody, které popsal včetně časové souvislosti, nebylo v jeho možnostech se ústního jednání účastnit. Žalobce k tomu současně zdůraznil skutečnost, že dle sdělení a poučení správního orgánu nejsou pracovní důvody skutečností, na základě které by správní orgán měnil termín nařízeného jednání. Rovněž bylo uvedeno, že k důkazům navrženým žalobcem žalovaný vyslovil, že mu sice neodpírá právo uplatňovat nové důkazy, nicméně co do jejich hodnocení žalovaný uvedl, že je známa skutečnost, že žalobce *„na místě pořídil na svůj mobilní telefon fotografie měřicího zařízení v obou případech, nicméně během celého řízení nespecifikoval, co z pořízených fotografií vyplývá. Poprvé námítky v konkretizované podobě odvolatel uplatnil až v odvolání proti napadenému rozhodnutí, tj. s odstupem necelých pěti měsíců od spáchání přestupku, což věrohodnost jeho obrany snižuje“*. Účelovost argumentace žalovaného je pak zjevná hned z následujícího odstavce, kdy vyslovuje, že žalobce *„o pořízených fotografiích správní orgán I.*

stupně nikterak neinformoval, byť je v době nařízeného ústního jednání neměl k dispozici „, přestože o několik řádek výše v předchozím odstavci uvádí, že „jak vyplývá z úředních záznamů policejního orgánu, odvolatel sice již na místě kontroly vyjádřil svůj nesouhlas s přestupkem, ač tento blíže neupřesnil, a na místě pořídil na svůj mobilní telefon fotografie měřícího zařízení v obou případech“ - což mimo jiné znamená, že správnímu orgánu byla na základě spisového materiálu činnost žalobce spočívající v pořizování fotografií známa. Žalovaným přičítaná pasivita žalobce pak je lichá, když, jak uvedeno výše, co v daný okamžik neexistuje, nemůže být v řízení uplatněno.

Pakliže odvolací správní orgán následně blahosklonně připouští existenci fotografií s tím, že je na nich předmětné měřící zařízení použité v nyní projednávaných případech, tedy LaserCam4, v. č. LE0665, dodává, že „z fotografií není seznatelné, kdy byly pořízeny“. Pokud by se správní orgán na fotografickou přílohu odvolání žalobce podíval, tuto při své rozhodovací činnosti porovnal s obrazovým materiálem obsaženým ve spisovém materiálu, zjistil by, že jde o fotografie pořízené toliko v místě údajných přestupků, když displej měřícího zařízení zachycuje místo a čas, kde bylo hlídkou PČR prováděná silniční kontrola. Zachycena je i část měřící soustavy, kde je páka sloužící k manipulaci s měřícím zařízením upravena zelenou lepicí hmotou či zelenou lepicí páskou a v daném případě je nutno připustit vady, kterou byl výstup měření v důsledku úpravy zařízení zatížen. Dle žalobce v obou projednávaných případech nebylo zadokumentováno měřené vozidlo prostřednictvím fotografie z provedeného měření se všemi potřebnými údaji, tudíž oba záznamy neprokazují naměřenou rychlost vozidla.

3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 9.3.2022 č.j. PK-DSH/464/22** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu ze dne 23.11.2021 č.j. PK-DSH/464/22, jak uvedeno v bodu 1. výše. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 3.8.2021 bylo hlídkou Policie ČR prováděno měření rychlosti vozidel v Plzni na pozemní komunikaci silnice ulice Studentská cca 112 metrů před křižovatkou ulic Studentská x náměstí Odboje, ve směru jízdy k ulici Plaská, a ve 14:41 hodin byla motorovému vozidlu tovární značky Peugeot, RZ: X, změřena silničním laserovým rychloměrem LaseCam4, v. č. LE 0665, rychlost jízdy 74 km/hod, po odečtení $\pm 3\%$ odchylky měřícího zařízení 71 km/hod, a to v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod, čímž řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 21 km/hod. Po zastavení vozidla na základě předložených dokladů (OP č. X a ŘP č. X) byl bezpečně ztotožněn žalobce jako řidič vozidla, ve vozidle byl řidič sám. Žalobci na místě bylo sděleno, jakého přestupku se dopustil, s přestupkem nesouhlasil, a odmítl jej vyřešit příkazem na místě a na svůj mobilní telefon pořídil fotodokumentaci rychloměru, služebního vozidla Policie ČR a služebních čísel policistů. Na místě bylo sepsáno oznámení přestupku, žalobce si jej přečetl, proškrtl místo pro vyjádření řidiče a podepsal jej. Oznámení o přestupku bylo předáno správnímu orgánu I. stupně dne 3.9.2021.

Dále bylo uvedeno, že dne 8.8.2021 bylo hlídkou Policie ČR prováděno měření rychlosti vozidel

v Plzni na pozemní komunikaci silnice ulice Domažlická cca 129,1 metrů před křižovatkou ulic Domažlická x U Dráhy, ve směru jízdy z centra města, a v 15:39 hodin byla motorovému vozidlu tovární značky Peugeot, RZ: X, změřena silničním laserovým rychloměrem LaseCam4, v. č. LE 0665, rychlost jízdy 78 km/hod, po odečtení $\pm 3\%$ odchylky měřícího zařízení 75 km/hod, a to v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod, čímž řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 25 km/hod. Po zastavení vozidla na základě předložených dokladů (OP č. X a ŘP č. X) byl bezpečně

ztotožněn žalobce jako řidič vozidla, ve vozidle byl řidič sám. Žalobci na místě bylo sděleno, jakého přestupku se dopustil, ten s přestupkem nesouhlasil, odmítl jej vyřešit příkazem na místě a na svůj mobilní telefon pořídil fotodokumentaci rychloměru, služebního vozidla Policie ČR a služebních čísel policistů. Dále bylo na místě sepsáno oznámení přestupku, žalobce si jej přečetl, do formuláře se vyjádřil, že *Policista sl. č. 316191 měl k řidiči, kdy tento hodlal pořídít fotografie „LaserCam“ nemístné poznámky, odehrávající se v posměšném a neprofesionálním duchu*, a podepsal jej. Oznámení o přestupku bylo předáno správnímu orgánu I. stupně dne 1.9.2021.

Poté správní orgán I. stupně ve věci vydal příkaz, jehož doručením žalobci dne 4.10.2021 bylo řízení o nyní projednávaných přestupcích zahájeno. Podáním včasného odporu byl příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení a nařídil ústní jednání na den 16.11.2021, což oznámil žalobci v písemnosti doručené za využití ust. § 24 odst. 1 správního řádu (tj. zákona č. 500/2004 Sb.) dne 29.10.2021. Dne 16.11.2021 proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, bylo zopakováno obvinění, realizováno poučení a bylo provedeno dokazování listinami a dne 23.11.2022 vyhotoveno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, proti němuž podal žalobce odvolání.

V odvolání žalobce uvedl, že v obou nyní projednávaných případech je ve spisovém materiálu a v samotném rozhodnutí hned několikrát uvedena skutečnost, že k měření byl použit silniční rychloměr LaserCam 4, v. č. LE0665, stejně tak je několikrát konstatována přítomnost policisty sl. č. 316191. Dále uvedl, že od počátku s přestupkovým jednáním, které je mu kladeno za vinu, nesouhlasil, což se taktéž odráží v napadeném rozhodnutí, když tato skutečnost je správním orgánem I. stupně taktéž několikrát konstatována. Ke své neúčasti na ústním jednání žalobce uvedl, že nebylo v jeho možnostech se ústního jednání zúčastnit pro pracovní vytížení, když ale pracovní překážka, jak správní orgán I. stupně sám zcela jistě ví, když takto účastníky řízení sám poučuje, není dostatečnou omluvou a důvodem pro změnu termínu nařízeného jednání. Nad rámec uvedl, že předmětného dne od 9:00 do 12:15 zastupoval klienta při dříve nařízeném jednání u Okresního soudu v Sokolově (bez možnosti odročení), následně od 13:30 do 14:30 zastupoval dalšího klienta u dříve nařízeného správního řízení v Kraslicích a poté se přesouval do Domažlic, kde se na kriminální policii v zastoupení poškozeného klienta od 17:30 hodin účastnil výslechu pachatele trestného činu, tudíž se ústnímu jednání nevyhýbal, jak by se z vyjádření správního orgánu I. stupně mohlo zdát. Dále žalobce zdůraznil, že správní orgán I. stupně povětšinou správně vycházel z podkladů, které v rozhodné době tvořily obsah spisového materiálu, a v daném případě není jeho vinou, že při svém rozhodování nehodnotil důkazy, které v té době neměl k dispozici - stejně jako je neměl k dispozici žalobce. V obou případech, kdy byl zastaven hlídkou Policie ČR, měl žalobce důvodné podezření, že muselo dojít k chybě v měření na straně Policie ČR, když svoji rychlost vnímal jako výrazně nižší (a v zákonné toleranci) než jako rychlost, která mu byla Policíí ČR následně prezentována. Jako důkaz chybovosti měření prováděného hlídkou Policie ČR žalobce předložil fotografie měřicího zařízení ze dne 3.8.2021 a 8.8.2021, které dle jeho názoru jednoznačně prokazují skutečnost, že měřící zařízení LaserCam 4, v.č. LE0665, bylo podrobena neoprávněné úpravě, přičemž tento zásah do měřicí soustavy má zcela nepochybně vliv na kvalitu měření, čímž je zcela znehodnocen výstup z měřicího zařízení, kterýžto je následně použit správním orgánem jakožto podklad pro rozhodnutí. V důsledku toho je rozhodnutí jako celek zatíženo vadou, když vychází z údajů získaných ze zařízení, jímž bylo v obou případech měřeno a které v rozhodné době neodpovídalo

nárokům a kvalitám, která musejí měřicí zařízení bezesbytku splňovat. Dle žalobce neoprávněná, neodborná, neprofesionální (respektive zcela amatérská) a zjevně nezákonná úprava měřicího zařízení jej zarazila již dne 3.8.2021 a dále dovodil, že tato skutečnost byla dle jeho názoru následně dne 8.8.2021 důvodem verbálního útoku policisty sl. č. 316191, když tento policista se zmíněným verbálním útokem se jej zjevně snažil ze zjištěného důvodu odradit od pořízení dalších fotografií měřicího zařízení, což také uvedl do protokolu o přestupku ze dne 8.8.2021, proto pořídil pouze dvě fotografie. Ještě uvedl, že fotografie uložil na pevný disk svého notebooku, přičemž tento byl dne 12.11.2021 poškozen, a fotografie se tak v daný okamžik ocitly mimo sféru jeho dispozice a extrahovat je za odborné pomoci se po několika marných pokusech povedlo až po době delší jednoho měsíce. Pravost a autentičnost předmětných fotografií je postavena najisto, když ji osvědčují snímky displeje měřicího zařízení, jakož i detailní záběr na osvědčení certifikace měřicího zařízení. Závěrem žalobce navrhl, aby odvolací správní orgán zrušil napadené rozhodnutí a řízení o nyní projednávaných přestupcích zastavil.

Žalovaný jako odvolací orgán dle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen *zákon o odpovědnosti za přestupky*), přezkoumal rozhodnutí v plném rozsahu a shledal odvolání nedůvodným, zároveň se vyjádřil ke všem odvolacím námitkám žalobce.

Také bylo uvedeno mimo jiné, že žalobce informace o tom, že se nemohl dostavit k ústnímu jednání z důvodu pracovního vytížení, předložil až v odvolání ve věci. Správní orgán I. stupně tedy s touto informací nemohl v době konání ústního jednání nikterak pracovat a nemohl vyhodnotit důležitost důvodu omluvy, přičemž o termínu ústního jednání (16.11.2021) byl žalobce informován s dostatečným časovým předstihem (29.10.2021) a bylo tedy na něm, aby dostatečně uvedl své důvody, pro které se nemůže k jednání dostavit a tyto doložil. Nelze již nikterak odhadovat, jak by správní orgán I. stupně v řízení postupoval a posoudil včasnost a důvodnost omluvy, tedy zda by žádosti žalobce o změnu termínu ústního jednání vyhověl či nikoliv, protože omluvu z jednání je nutno posuzovat pro každý konkrétní případ, a to zejména z hlediska její včasnosti, pořadí, důvodu a doložení, a v jakém stadiu řízení byla uplatněna. Vyvinutí aktivity k předložení omluvy pak bylo zcela v dispozici žalobce.

Dalším důvodem pro nedostavení k ústnímu jednání dle žalobce bylo, že neměl k dispozici fotografie, které předložil v odvolání z důvodu rozbitého zařízení. K tomu bylo konstatováno, že rozhodnutí, zda se k jednání za této situace dostaví či nikoliv, bylo zcela na jeho uvážení, avšak nejedná se o důvod, pro který by nařízené jednání nemělo proběhnout. I v tomto případě žalovaný shledal na straně žalobce pasivitu, jelikož kdykoliv mohl správnímu orgánu I. stupně sdělit existenci, z jeho pohledu důležitých fotografií, když byl k ústnímu jednání předvolán řádně s časovým předstihem, přičemž na předvolání nereagoval, správní orgán I. stupně nekontaktoval a svoji nepřítomnost nikterak neomluvil. Navíc nic nebránilo žalobci, aby se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil k nahlédnutí do spisové dokumentace i v jiný termín, než pouze k nařízenému jednání. Porušení práva žalobce na spravedlivý proces odvolací správní orgán neshledal.

K další námitce bylo uvedeno, že žalobce na podporu svého tvrzení odvolatel předložil fotografie měřicího zařízení ze dne 3.8.2021 a 8.8.2021, a žalovaný nikterak neodpírá žalobci právo uplatňovat nové skutečnosti a navrhopat nové důkazy i v odvolání, je na něm jakou procesní strategii zvolil. Jak vyplývá z úředních záznamů policejního orgánu, žalobce sice již na místě kontroly vyjádřil svůj nesouhlas s přestupkem, ač tento blíže neupřesnil, a na místě pořídil na svůj mobilní telefon fotografie měřicího zařízení v obou

případech, nicméně během celého řízení nespecifikoval, co z pořízených fotografií vyplývá. Poprvé námitky v konkretizované podobě žalobce uplatnil až v odvolání proti napadenému rozhodnutí, tj. s odstupem necelých pěti měsíců od spáchání přestupku, což věrohodnost jeho obrany snižuje. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 21.02.2017, č.j.: 2 As 214/2016-24) V tomto duchu se vyjádřil NSS v rozsudku ze dne 04.12.2013 č.j. 1 As 83/2013-60: „[j]e obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová.“ V souvislosti s tím žalovaný opět poukázal na pasivitu žalobce s tím, že i kdyby se připustilo, že je na nich předmětné měřicí zařízení použité v nyní projednávaných případech, tedy LaserCam4, v. č. LE0665, z fotografií není seznatelné, kdy byly pořízeny. Žalobce poukázal na neoprávněnou - nezákonnou úpravu předmětného rychloměru, ale v čem by měla spočívat, nikterak blíže nespecifikoval a na samotném přístroji i ověřovacím štítku s číslem a datem nejsou viditelné žádné neodborné zásahy či poškození. Žalovaný nemůže domýšlet za žalobce, jaký zásah či úpravu měl na mysli, nicméně na fotografiích je zachycena i část měřicí soustavy, kde je páka sloužící k manipulaci s měřicím zařízením upravena zelenou lepicí hmotou či zelenou lepicí páskou. Jak je však zcela evidentní, tato úprava nástavce se týká upevnění kamery na trojnožku a nemá souvislost s činností samotného měřicího zařízení. Nelze pak souhlasit s námitkou žalobce, že byl proveden zásah do měřicího zařízení, který má vliv na kvalitu měření, a že tím byl znehodnocen výstup z měřicího zařízení. Podle ustálené soudní judikatury je pro věc klíčové, že důkaz o rychlosti je pořízen radarem, který splňuje všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen, důkazní prostředky dodané policií jsou dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, a to zvláště za situace, kdy stěžovatel nepopírá, že to byl on, kdo byl změřen při jízdě, a toliko tvrdí, že nesouhlasí s naměřenou rychlostí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24.8.2011 č.j.: 1 As 42/2011-115, nebo ze dne 3.3.2011 č.j. 7 As 18/2011-54). Při prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (viz např. rozsudky ze dne 14.5.2015 č.j.: 7 As 83/2015-56, či ze dne 19.8.2016 č.j.: 6 As 144/2016-36).

Dále žalovaný shrnul, že v projednávané věci bylo měření rychlosti provedeno schváleným rychloměrem, který byl ověřen Českým metrologickým institutem, tudíž je schválen pro používání na území ČR a způsob jeho užívání je certifikován. Jedná se tedy o měřidlo ve smyslu zákona o metrologii. Základním nástrojem pro zjištění správnosti měření je pak Záznam o přestupku, na kterém je v obou projednávaných případech zadokumentováno měřené vozidlo prostřednictvím fotografie z provedeného měření se všemi potřebnými údaji, tudíž oba záznamy prokazují naměřenou rychlost vozidla. Odkázáno také bylo na závěr NSS vyslovený v rozhodnutí ze dne 15.11.2017 č.j. 2 As 191/2017-56: „Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že poskytl-li certifikovaný a ověřený rychloměr jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo fakticky k bezvadnému změření rychlosti vozidla (srov. rozsudek NSS ze dne 16.1.2013 č.j. 3 As 82/2012-27, nebo též rozsudek ze dne 4.12.2013 č.j. 1 As 83/2013-60).“ Shora citovaný rozsudek NSS nasvědčuje, že judikaturou je tedy akceptováno, že pokud dojde při měření k jakékoliv chybě, objeví se na výstupu z rychloměru chybové hlášení a snímek je anulován. Taková situace však v nyní projednávané

věci nenastala, výstup z rychloměru nevykazuje žádných vad, a s odkazem na výše citovaný rozsudek NSS lze konstatovat, že pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný.

Následně žalovaný uvedl, že snímku z měření dne 3.8.2021 a 8.8.2021 je patrné, že záměrný kříž se nachází na přední části vozidla, mezi rychloměrem a cílem není optická překážka, a je zřejmé, že v obou případech bylo měřeno příjezdící vozidlo RZ: X, kdy je jednoznačně zobrazena i jím dosažená rychlost (74 km/h a 78 km/h) a při silniční kontrole byl v řidiči ztotožněn žalobce. Žalovaný konstatoval, že měřící přístroj rychlost vozidla zaznamenal, údaje z měřícího zařízení na fotodokumentaci jsou čitelné, přičemž oba výstupy z rychloměru nevykazují žádných vad, nelze pak o správnosti provedení měření rychlosti pochybovat. K chybě měření nemohlo dojít, protože v případě vady v měření dojde k zobrazení chybové hlášky namísto naměřené rychlosti. Oba výstupy ze silničního rychloměru o naměřené rychlosti jsou věcně správné, odpovídající návodu k obsluze i judikatuře vycházející z odborných vyjádření, neobsahují žádná chybová hlášení a jsou součástí spisové dokumentace. Proto žalovaný nesouhlasil s žalobcem, že správní orgán I. stupně použil jako důkaz výstupy z měřícího zařízení, které v rozhodné době neodpovídalo nárokům a kvalitám, která musejí měřící zařízení bezesbýtku splňovat.

K námitce žalobce žalovaný uvedl, že lze říci, že při regulaci rychlosti vozidla se nelze pouze spoléhat na své vnímání, ale je nutností sledovat tachometr. Ostatně tak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 22.11.2017 č.j. 2 As 303/2017-29: *„Mít pod kontrolou své vozidlo (znát rychlost, jakou se pohybuje, a moci ji ovlivnit) je bazální povinností každého řidiče. Ostatně proto jsou automobily vybaveny rychloměry a řidiči mají povinnost udržovat vozidlo v náležitém technickém stavu, aby se na zobrazené údaje mohli spolehnout. Řízení „podle citu“ a rezignace na sledování tachometru je volbou konkrétního řidiče a i po dvaceti letech řidičské praxe je spoléhání na to, že to pro vyhovění zákonným rychlostním limitům postačí, nezodpovědné. Proto nemůže takové jednání řidiče ze spáchání přestupku vyvinut a založit jeho beztrestnost.“*

K další námitce žalobce, že byl verbálně napaden policistou sl. č. 316191, který se jej zjevně snažil odradit od pořízení dalších fotografií měřícího zařízení, což také uvedl do protokolu o přestupku ze dne 8.8.2021, žalovaný uvedl, že žalobce nebyl policistou B. nijak zesměšňován, jednání policisty bylo korektní a profesionální a vyjádření žalobce je pouze jeho subjektivním posouzením a názorem na dotčenou událost. Správní orgán nemá důvod zpochybňovat údaje uvedené zakročujícím policistou v Úředním záznamu, kdy se jedná o osobu vázanou přísahou, která v danou dobu vykonávala služební činnost. Navíc jeho sdělení, že se jednalo o totožné měřící zařízení, které si žalobce již vyfotografoval, se zakládá na pravdě, když toto je popsáno v Úředním záznamu ke skutku ze dne 3.8.2021. Zároveň správní orgán uvedl, že daná skutečnost nemá žádný vliv na projednaný skutek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti a nemůže žalobce zbavit odpovědnosti za předmětný přestupek. Nicméně pokud má žalobce námitky k chování policistů, může se obrátit na jejich nadřízeného pracovníka. Žalovaný také odkázal na rozsudek NSS ze dne 27.9.2007 č.j. 4 As 19/2007-114 a ještě uvedl, že v nyní projednávaném případě skutečnosti nasvědčující zaujatost policistů vůči osobě odvolatele, ať již osobní či šikanózní jednání policistů, nebo rozpory v předloženém spisovém materiálu, nevyplynuly. Z úředních záznamů vyhotovených policistou B., které jsou součástí spisového materiálu, vyplývá, že žalobce po zastavení vozidla ke kontrole při šetření přestupku si na mobilní telefon pořizoval fotodokumentaci laserového rychloměru, včetně služebního vozidla hlídky a služebních čísel policistů, přičemž mu bylo policistou B. dne 8.8.2021 sděleno, že se jedná o stejný rychloměr, který má již vyfocený ze dne 3.8.2021. Odvolací správní orgán neshledal indicie o tom, že by chování zasahujících policistů bylo jakkoliv nestandardní nebo, že by měli osobní zájem na věci a jen na okraj uvedl, že žalobci, pokud již držel

mobilní telefon a pořizoval si fotografie rychloměru, jistě nic nebránilo v tom, aby také zaznamenal video jím tvrzeného závadového jednání policisty. Jak už také konstatoval správní orgán I. stupně, výtky vůči chování policisty měl žalobce uplatnit u jeho nadřízeného; z předloženého spisu však nevyplývá, že by tak učinil.

Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně provedl důkazy, přičemž po jejich vyhodnocení dospěl k závěru, že je skutkový stav v obou projednávaných věcech dostatečně zjištěn, s čímž se odvolací správní orgán plně ztotožnil. V řízení provedené důkazy vytvořily dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, na které nahlíženo jako na celek nemohou vést k jinému závěru, než že se žalobce předmětných přestupků dopustil. Taktéž správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil, jakým způsobem postupoval při posuzování zásadních a podstatných rozhodných skutečností, s čímž se žalovaný ztotožnil. S námitkami žalobce se správní orgán I. stupně vypořádal na str. 6 napadeného rozhodnutí, kdy odůvodnění poskytuje skutkovou i právní oporu výroku napadeného rozhodnutí. Žalovaný závěrem uvedl, že námitky žalobce byly shledány v plném rozsahu nedůvodnými, a proto odvolací správní orgán odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť neshledal důvod vyhovět závěrečnému návrhu žalobce, aby napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Zcela závěrem žalovaný konstatoval, že v mezidobí mezi vydáním napadeného rozhodnutí a vydáním rozhodnutí v odvolacím řízení došlo k novelizaci zákona o silničním provozu, a to ke dni 1.1.2022. Zmíněná novelizace však nemá na posouzení věci žádný dopad, neboť v rámci novelizace nedošlo k žádné takové změně, jež by byla v prospěch žalobce, a měla by mít za následek odlišné posouzení věci.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 11.7.2022** mimo jiné uvedl, že s argumentací o důvodu nedostavení se žalobce k ústnímu jednání se vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí, kdy konstatoval, že byl k ústnímu jednání předvolán řádně s časovým předstihem, přičemž na předvolání nereagoval, správní orgán I. stupně nekontaktoval a svoji nepřítomnost nikterak neomluvil. O telefonickém kontaktování správního orgánu I. stupně se žalobce zmiňuje až v podané žalobě. Na svém závěru, že vyvinutí aktivity uplatnění omluvy žalobce bylo zcela na jeho straně, žalovaný trval, přičemž žalobce nepředložil žádné skutečnosti, které mu v tomto ohledu bránily, proto porušení jeho práva na spravedlivý proces nebylo shledáno. Dále bylo uvedeno ohledně pořízení fotografií žalobcem na mobilní telefon, což vyplývá z úředních záznamů, že správní orgány nemohou předjímat, zda žalobce fotografie v řízení předloží k důkazu či nikoliv za situace, kdy žalobce byl po celou dobu řízení v prvním stupni pasivní, a nikterak svůj příběh o fotografiích uvězněných v elektronickém zařízení správnímu orgánu nepředložil. Žalovaný se pak důkazním návrhem žalobce v odvolání v podobě fotografií zabýval, posoudil je, a tudíž nikterak neporušil možnost žalobce uvádět v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení nové skutečnosti nebo důkazy. Nad rámec žalovaný uvedl, že na žalobcem předložených fotografiích v odvolání (viz s. 59 až 61 spisové dokumentace správního orgánu I. stupně), na displeji vyfotografovaného měřicího zařízení není datum ani čas viditelný, a to s ohledem na námitku žalobce, že žalovaný se měl na fotografickou přílohu odvolání žalobce podívat a zjistil by, že fotografie byly pořízeny v místě údajných přestupků. Dále bylo uvedeno, že žalobce v odvolání uvedl, že měřicí zařízení na fotografiích bylo podrobena neoprávněné úpravě, avšak tuto blíže nespecifikoval. Žalovaný nemohl domýšlet, jaký zásah či úpravu měl žalobce na mysli, nicméně z fotografií dovodil, že má nejspíše na mysli část měřicí soustavy, kde je páka sloužící k

manipulaci s měřícím zařízením, a tato je upravena zelenou lepicí hmotou či zelenou lepicí páskou. Proto dospěl k závěru, že je zcela evidentní, že tato úprava nástavce se týká upevnění kamery na trojnožku a nemá souvislost s činností samotného měřícího zařízení (v podrobnostech žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí). Žalobu hodnotil žalovaný jako nedůvodnou, proto navrhl zamítnutí žaloby, souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání s tím, že v případě úspěchu ve věci nebude uplatňovat náhradu nákladů řízení před soudem.

5. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 9.3.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 11.7.2022 odpovídají plně obsahu spisu. Podle doručky datové zprávy bylo napadené rozhodnutí ze dne 9.3.2022 zástupci žalobce doručeno dne 11.3.2022.

6. **Žalobce v replice** ze dne 19.8.2022 ohledně jeho neúčasti při nařízeném jednání konaném u správního orgánu I. stupně ve vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný dokonce neváhá přijít s novou argumentací, že žalobce správní orgán nekontaktoval a svoji nepřítomnost nikterak

neomluvil, když o telefonickém kontaktování správního orgánu I. stupně se žalobce zmiňuje až

v podané žalobě. Taková argumentace žalovaného je však nepravdivá, odporuje sledu událostí a je zjevně účelová. Žalobce již v odůvodnění odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 31.12.2021 vysvětluje svoji neúčast na nařízeném jednání s odkazem na poučení, které se mu dostalo ze strany správního orgánu I. stupně, tedy, že pracovní překážka není dostatečnou omluvou a důvodem pro změnu termínu nařízeného jednání. Pakliže jsou aktivity žalovaného vedeny snahou vnutit nadepsanému soudu tezi o pasivitě žalobce ve správním řízení, pak žalobce poukázal na skutečnost, že byl dostatečně aktivní jak při žádosti o změnu termínu nařízeného jednání v případě správního orgánu I. stupně, tak při svém odvolání k žalovanému. Snaha žalovaného zdůraznit údajnou pasivitu žalobce, a tuto využít či spíše zneužít ve svůj prospěch je zjevná již z rozhodnutí žalobce (*správně žalovaného*) ze dne 9.3.2022 (str. 7). Žalovaný se dokonce důkazy předložené žalobcem snaží znevěrohodnit a odmítnout s tím, že tyto v konkretizované podobě uplatnil až v odvolání, tedy s odstupem necelých pěti měsíců od spáchání přestupku, což věrohodnost jeho obrany snižuje. Žalobce takovou argumentaci žalovaného odmítl a označil ji za tendenční a účelovou, současně poukázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2.5.2017 č.j. 10 As 24/2015-71 a také vyjádřil, že je toho názoru, že došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces, když žalovaný se svojí současnou argumentací snaží tuto skutečnost toliko zakrýt. Rovněž nesouhlasil s názorem žalovaného, že není seznatelné, kdy byly fotografie pořízené, a že na displeji měřícího zařízení není datum ani čas viditelný, je účelová, odporuje zažitým postupům a nárokům, které jsou na činnost správních orgánů (zejména pak při jimi prováděném hodnocení důkazů) v rámci správního řízení kladeny.

Dále bylo uvedeno, že žalobce zcela nesouhlasí se závěrem žalovaného o tom, že žalovaným připuštěná a konstatovaná úprava části měřící soustavy v místě páky sloužící k manipulaci s měřícím zařízením, která je upravena zelenou lepicí hmotou či zelenou lepicí páskou, nemá souvislost s činností samotného měřícího zařízení, když úprava nástavce se týká upevnění kamery na trojnožku. K tomu žalobce uvedl, že „kameru“ a „trojnožku“ považuje za **jeden celek**, který označuje termínem „měřící soustava“. Pakliže některá část z celku trpí vadou, lze nepochybně konstatovat, že vadou trpí i sám celek. Pokud tedy žalovaný připouští a konstatuje úpravu určité části celku, nadto opravu zjevně neodbornou

a amatérskou, nemůže než připustit vadu celé soustavy. Žalovaný, který připustil a konstatoval úpravu části celku (kde je, jak sám žalovaný dokonce uvedl, *páka sloužící k manipulaci s měřícím zařízením*), se při svém rozhodování nikterak nevypořádal s tím, že tato úprava části celku má z logiky věci jednoznačně vliv na celou měřící soustavu a tím založil vadu, v důsledku které je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Dle názoru žalobce je zcela zjevné, že žalovaný jako správní orgán tedy nedostál své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku, když v rámci použité argumentace usvědčuje sám sebe z toho, že v rámci správního rozhodování bagatelizuje podstatné skutečnosti a s těmito se odmítá vypořádat.

7. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen správní orgán). Dle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
8. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9.3.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili.
9. Podle **§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu** přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.
10. Dle **§ 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu** za přestupek se uloží pokuta od 2 500 do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) a podle odstavce 4.
11. Podle **§ 125c odst. 6 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu** zákaz činnosti se uloží na dobu od jednoho měsíce do šesti měsíců tomu, kdo spáchal přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6 a 8, písm. g) a i) v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát.
12. Dle **§ 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky** lze ústní jednání konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
13. Podle **§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**) nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
14. Žalobce stejně jako v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně namítal, že se nedopustil předmětných výše uvedených dopravních přestupků a je přesvědčen, že ve správním řízení nedošlo ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

S tímto názorem však soud, stejně jako správní orgány, nemůže souhlasit, jelikož zde byl zjištěn stav věci nadevší pochybnost.

15. Pokud se týká žalobcem namítané „úpravy“ měřicího zařízení, což dle svého názoru dostatečně dokladoval jím pořízenými fotografiemi, soud tento názor žalobce rovněž nesdílí, jelikož tyto fotografie jsou vytištěny na klasické tiskárně barevně na papír a z těchto výtisků není patrné, kdy byly pořízeny a nejsou ani viditelné a tudíž čitelné jakékoli údaje. Navíc v odvolání proti rozhodnutí Magistrátu toliko uvedl, že neoprávněná, neodborná, neprofesionální (respektive zcela amatérská) a zjevně nezákonná úprava měřicího zařízení jej zarazila již dne 3.8.2021, avšak v čem konkrétně tato nezákonná úprava spočívala, žalobce nekonkretizoval. Až v žalobě uvedl žalobce, že předmětnými fotografiemi opravdu, jak odvolací správní orgán sám uvedl, zachytil i část měřicí soustavy, kde je páka sloužící k manipulaci s měřícím zařízením upravena zelenou lepicí hmotou či zelenou lepicí páskou. Soud proto podotýká, že tento závěr učinil pouze žalovaný ale s tím, že nemůže domýšlet za žalobce, jaký zásah či úpravu měl na mysli. Bylo tedy pouze na žalobci, aby jím namítanou konkrétní úpravu popsal. K tomu soud uvádí, že je stejného názoru jako žalovaný, že kousek pravděpodobně pásky na páce stativu je bez vlivu na měření rychlosti vozidla, jelikož na stativ se připevňuje samotné měřící zařízení, tj. silniční laserový rychloměr LaserCam4, které lze používat i bez připevnění na stativ neboli trojnožku; připevnění na stativ je výrobcem zpravidla doporučováno (např. ale v policejním vozidle se stativ samozřejmě k upevnění měřicího zařízení nepoužije a rychlost vozidel je i tak měřena). Nelze tedy souhlasit s názorem žalobce, že se ohledně silničního laserového rychloměru a stativu jedná o **jeden celek**, který pakliže některá část z celku trpí vadou, lze nepochybně konstatovat, že vadou trpí i sám celek. Žalobce neprokázal své tvrzení, že v daném případě panují pochybnosti o kvalitě a funkčnosti měřicí soustavy. Tuto námitkou soud neshledal důvodnou s ohledem na výše uvedené.
16. Soud rovněž nezjistil z obsahu správního spisu v této věci, že by v obou projednávaných případech nebylo zadokumentováno měřené vozidlo prostřednictvím fotografie z provedeného měření se všemi potřebnými údaji, proto oba záznamy neprokazují naměřenou rychlost vozidla, jak namítal žalobce. Naopak oba Záznamy o přestupku žalobce ze dne 3.8.2021 i 8.8.2021 prokazují naměřenou rychlost vozidla RZ: X řízeného žalobcem, ač ten je opačného názoru, neboť na tam obsažených snímcích je uvedena naměřená rychlost, tj. dne 3.8.2021 – 74 km/h a dne 8.8.2021 – 78 km/h, ač dovolená rychlost byla 50 km/h. V tomto směru bylo dostatečným způsobem prokázáno spáchání opakovaného přestupku žalobcem v uvedených dnech, tudíž správním orgánem došlo ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Takže ani tato námitka nebyla shledána důvodnou.
17. Soud rovněž upozorňuje na závěr NSS vyslovený v rozhodnutí ze dne 15.11.2017, č.j. 2 As 191/2017-56: *„Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že poskytl-li certifikovaný a ověřený rychloměr jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo fakticky k bezvadnému změření rychlosti vozidla (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, nebo též rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60).“* V tomto případě měřící zařízení nenahlásilo žádnou chybu. Totéž uvedl také žalovaný ve svém rozhodnutí. Soud tedy nemá pochyb o tom, že měření bylo provedeno řádně a v souladu s Návodem.
18. Ohledně předvolání žalobce k ústnímu jednání nařízenému na den 16.11.2021 v 9 hod. soud ze správního spisu zjistil, že bylo součástí „Oznámení o pokračování řízení o

přestupku“ ze dne 15.10.2021, které bylo zasláno žalobci do místa trvalého bydliště i na korespondenční adresu (X) a tzv. fikcí mu bylo doručeno dne 29.10.2021. Jelikož byl žalobce řádně předvolán k nařízenému ústnímu jednání, ale nedostavil se bez řádné omluvy, bylo postupováno ve smyslu § 80 odst. 4 *zákona o odpovědnosti za přestupky bez jeho přítomnosti*. Z obsahu spisu však nevyplývá, že by žalobce byl v telefonickém kontaktu se správním orgánem I. stupně, jak uvedl a v jeho rámci mu bylo zcela explicitně sděleno, že na pracovní důvody na straně žalobce nebude správní orgán brát zřetel. Ve spise není založena žádná žádost žalobce o nařízení jednání na jiný den s ohledem na jeho pracovní povinnosti, údaje o nich byly uvedeny až v odůvodnění odvolání ze dne 31.12.2021, stejně tak jako byly dodány fotografie měřícího zařízení ze dne 3.8.2021 a 8.8.2021, které byly připojeny. Blanketní odvolání bylo předáno k poštovní přepravě dne 21.12.2021 a do té doby, kromě podání odporu proti příkazu, který mu byl doručen dne 4.10.2021, z obsahu spisu nevyplývá žádná aktivita ze strany žalobce, tudíž nelze vyčítat správním orgánům, že se vyjádřily o jeho pasivitě. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí k obsahu odvolání žalobce vyjádřil, což nelze považovat za pochybení a záleželo pouze na něm, jaký rozsah vyjádření považoval za vhodný.

19. Z celého řízení vyplývá, že žalobce shledává pochybení toliko na straně správních orgánů a přitom záleželo pouze na něm, jaký postup ve správním řízení v této projednávané věci zvolí. To se týká jak jeho postupu ohledně nepřítomnosti na nařízeném ústním jednání, tak i ohledně zmíněných fotografií, jelikož neznamená, že i když si pořídil mobilním telefonem snímky nejenom měřícího přístroje, což bylo uvedeno i v Úředním záznamu Policie ČR ze dne 24.8.2021 a 27.8.2021 ohledně měření rychlosti vozidla dne 3.8.2021 a 8.8.2021 v této věci, že se tzv. povedly a použije je pro účely správního řízení, jak učinil až dne 31.12.2021. Navíc skutečnost, že údajně fotografie nebyly v dispozici žalobce, jelikož je uložil na pevný disk svého notebooku, který byl dne 12.11.2021 poškozen, byla bez vlivu na rozhodnutí Magistrátu, protože ten o nich nevěděl díky postupu žalobce. Navíc je s podivem, že by si je žalobce nevytiskl za dobu více jak 4 měsíců i třeba pouze pro to, aby zjistil, zda splňují jeho předpoklady či nikoli, případně mohl správní orgán informovat, že fotografie dodá, což ale neučinil. Správní orgán však nemá k dispozici žádný přístroj, který by mu signalizoval, jaký důkaz např. hodlá ten který přestupce předložit na podporu svých tvrzení s tím, aby byly při rozhodování zohledněny. Vždy záleží na osobě přestupce, zda a jakým způsobem se do správního řízení před správním orgánem I. stupně zapojí či nikoli a či svou argumentaci použije až v odvolání proti rozhodnutí uvedeného správního orgánu. Soud ještě podotýká, že žalobce je osobou vzdělanou v právu, takže je seznámen nejenom s procesními postupy soudu, ale i správních orgánů. S ohledem na výše uvedené soud námitky žalobce vůči postupu správních orgánů rovněž neshledal důvodnými.
20. Krajský soud dále považuje za vhodné uvést názor vyjádřený v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14.1.2014 č.j. 5 As 126/2011-68, kdy bylo uvedeno, že „*v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku.*“ V posuzované věci správní orgány dostály tomuto požadavku, když podklady, které použily ke zjištění skutkového stavu a k prokázání žalobcovy viny, plně postačovaly k vydání rozhodnutí, že se žalobce dopustil uvedeného přestupku a to opakovaně.
21. S ohledem na shora uvedené soud žalobní námitky žalobce neshledal důvodnými. Po přezkoumání obou správních rozhodnutí a celé spisové dokumentace má zdejší soud za to, že správní orgán I. stupně shromáždil veškeré dostupné podklady potřebné pro rozhodnutí

ve věci a zjistil tak skutkový stav bez dalších pochybností a shromážděné podklady pak správní orgány hodnotily jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti tak, aby sjednotily sled událostí. Své úvahy a závěry oba správní orgány řádně a zcela vyčerpávajícím způsobem odůvodnily, přičemž z odůvodnění obou rozhodnutí jasně vyplývá, k jakým důkazům přihlížely a jak je hodnotily. Obě správní rozhodnutí jsou logicky a přesvědčivě odůvodněna, a proto je zdejší soud hodnotí jako souladná se zákonem i se zásadami správního práva.

22. Žalovaný se ve svém rozhodnutí dostatečně zabýval zjištěným skutkovým stavem vzhledem k námitkám uplatněným ve včasné odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23.11.2021, přičemž zhodnotil, že ten byl zjištěn bez jakýchkoliv pochybností a bylo tak prokázáno protiprávní jednání žalobce. Také zhodnotil procesní postup správního orgánu I. stupně a neshledal žádná pochybení ani porušení procesních práv žalobce. Soud souhlasí se žalovaným, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zákonné a plně přezkoumatelné. Dále soud konstatuje, že žalovaný se při svém rozhodování zabýval všemi odvolacími námitkami, též řádně přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí, jakož i celé správní řízení, které předcházelo vydání rozhodnutí, tudíž postupoval v souladu se zákonem, přičemž nezjistil žádná pochybení, která by byla způsobilá pro zrušení rozhodnutí ze dne 23.11.2021. Stejně tak soud nezjistil žádná pochybení správních orgánů, která by vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9.3.2022 či jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 23.11.2021.
23. Závěrem zdejší soud uvádí, že žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí podrobně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám žalobce, současně hodnotil všechny důkazy a rovněž popsal, které skutečnosti vzal za prokázané, o jaké důkazy opřel svá skutková zjištění a kterými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil, a to vše v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, tudíž jeho rozhodnutí je zcela srozumitelné i přezkoumatelné. Rovněž rozhodnutí žalovaného nebylo shledáno nezákonným, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem a v souladu s platnou právní úpravou. Stejně tak soud nezjistil, že by došlo k porušení práva žalobce na spravedlivý proces s ohledem na výše uvedené. Pokud se týká údajného nevhodného chování policisty služ. č. 316191 dne 8.8.2021 vůči žalobci (viz vyjádření žalobce v „Oznámení přestupku“ ze dne 8.8.2021), soud shodně s žalovaným uvádí, že žalobce měl možnost podat stížnost u nadřízeného pracovníka uvedeného policisty. Předmětné chování policisty však není skutečností mající vliv na výsledek měření rychlosti vozidla řízeného žalobcem. Soud proto konstatuje, že se plně ztotožnil s odůvodněním napadeného rozhodnutí žalovaného a pro stručnost na jeho obsah odkazuje, jelikož je znám všem účastníkům tohoto řízení.
24. Soud stejně jako žalovaný konstatuje, že v mezidobí mezi vydáním napadeného rozhodnutí a vydáním rozhodnutí v odvolacím řízení došlo k novelizaci zákona o silničním provozu, a to ke dni 1.1.2022. Zmíněná novelizace však nemá na posouzení věci žádný dopad, neboť v jejím rámci nedošlo k žádné takové změně, která by byla v prospěch žalobce, a měla by mít za následek odlišné posouzení věci.
25. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), když žádný z žalobních bodů neshledal důvodným, jak uvedeno shora.

26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovaný však žádné náklady řízení neuplatnil, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).
27. Nad rámec soud podotýká, že s ohledem na tvrzení žalobce, že se nedopustil předmětného přestupku a rychlost jeho vozidla nebyla laserovým měřičem změřena správně, když dle něho svoji rychlost vnímal jako výrazně nižší (a v zákonné toleranci) než jako rychlost, která mu byla Policií ČR následně prezentována, jeví se vhodným odborně zjistit, zda rychloměr předmětného vozidla ukazuje správně jeho rychlost v danou chvíli. Není totiž vůbec podstatné, jak on, tj. řidič, vnímá rychlost jím řízeného vozidla, ale jakou rychlostí skutečně vozidlo jede, k čemuž slouží právě rychloměr vozidla, který je jako řidič rovněž povinen sledovat a přizpůsobit rychlost danému místu (viz výše citovaný rozsudek NSS ze dne 22.11.2017 č.j. 2 As 303/2017-29).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.)

Plzeň 17. února 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně